

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA

MÁSODIK SZEKCIÓ

SÁNDOR kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(9077/05. és 10457/05. sz. (egyesített) kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2008. július 17.

*Ezen határozat az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdésében foglalt
köörülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.*

A Sándor kontra Magyarország ügyben,

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

Françoise Tulkens, *Elnök*,
Ireneu Cabral Barreto,
Vladimiro Zagrebelsky,
Danutė Jočienė,
Dragoljub Popović,
Sajó András,
Nona Tsotsoria, *bírák*,
és Sally Dollé, *Hivatalvezető*,

2008. június 24-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy a Magyar Köztársaság ellen benyújtott két kérelmen (9077/05. és 10457/05. sz.) alapul, amelyeket az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény (az "Egyezmény") 34. Cikke alapján két magyar állampolgár, Sándor László Levente és Sándor Lászlóné (a "kérelmezők") 2005. február 4-én és 2005. február 11-én terjesztett a Bíróság elé.

2. A kérelmezőket Cech A. Budapesten praktizáló ügyvéd képviselte. A Magyar Kormányt (a "Kormány") Képviselője, dr. Höltszl Lipót képviselte az Igazságügyi és Rendészeti Minisztériumból.

3. 2007. december 14-én a Bíróság úgy határozott, hogy közli a panaszt a Kormánnyal. Az Egyezmény 29. Cikkének 3. bekezdése alapján úgy döntött, hogy a kérelem érdemét és elfogadhatóságát együttesen vizsgálja.

A TÉNYEK

AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI

4. A kérelmezők, férj és feleség, 1928-ban, illetve 1936-ban születtek és Budapesten élnek.

5. 1995. március 1-jén a Fővárosi Bíróság elrendelte a dél-pesti Általános Fogyasztási és Értékesítési Szövetkezet (ÁFÉSZ) felszámolását. Az eljárásban mindkét kérelmező önálló hitelezői igénnyel fellépő hitelező volt.

6. 1996 májusában a felszámoló elkészítette a közbenső mérleget, amelyet megküldött a kérelmezőknek. 1996. május 31-én a kérelmezők kifogást nyújtottak be a közbenső mérleg ellen. 1997 januárjában a Fővárosi Bíróság egy legfelsőbb bírósági határozat meghozataláig felfüggesztette a mérleg felülvizsgálatát. 1997 áprilisában a Fővárosi Bíróság ismét felfüggesztette a kérelmezők által benyújtott kifogással kapcsolatos eljárást. A kérelmezők azt állítják, hogy a Fővárosi Bíróság soha nem bírálta el a kifogást.

7. A megismételt eljárásban 1999. július 28-án a Fővárosi Bíróság elfogadta a felszámoló által készített zárómérleget. A kérelmezők fellebbeztek a határozat ellen. 2004. július 12-én a Legfelsőbb Bíróság hatályon kívül helyezte a Fővárosi Bíróság határozatát, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasította.

8. A megismételt eljárásban a kérelmezők kifogást nyújtottak be a felszámoló egyik intézkedése, nevezetesen az adós egyik ingatlanának értékesítése ellen. 2005 májusában a Fővárosi Bíróság elutasította a kifogást. Fellebbezés nyomán a Fővárosi Ítéltábla 2006 szeptemberében helyben hagyta az elsőfokú határozatot. 2007 májusában a Legfelsőbb Bíróság felülvizsgálati tanácsa helyben hagyta a jogerős határozatot.

9. 2007 novemberében a Fővárosi Bíróság elrendelte, hogy a végrehajtó 3835643 forintot (megközelítőleg 15577 eurót) fizessen a kérelmezőknek igazolt hitelezői igényként. A teljes összeg kifizetésére sor került.

10. Az ügyiratokban fellelhető információk szerint a felszámolási eljárás jelenleg is folyamatban van.

A JOG

I. A KÉRELMEK EGYESÍTÉSE

11. A Bíróság megjegyzi, hogy a 9077/05. és a 10457/05. sz. kérelem tárgya azonos, mivel a kérelmezők – akik férj és feleség – ugyanazon hazai eljárásban felek. Ezért a Bíróság Szabályzatának 42. szabálya alapján a kérelmek egyesítésének van helye.

II. AZ EGYEZMÉNY 6. CIKKE 1. BEKEZDÉSÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

12. A kérelmezők panaszolták, hogy a felszámolási eljárás hossza összeegyeztethetetlen az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdésében lefektetett “ésszerű idő” követelményével. Az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdése kimondja:

“Mindenkinek joga van arra, hogy ... bíróság ... ésszerű időn belül ... hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában ...”

13. A Kormány vitatta a panaszt.

14. A figyelembe veendő időszak 1995. március 1-jén kezdődött. A felek által előterjesztett információk és az ügyiratokban fellelhető tényállási elemek szerint még nem zárult le. Ilyen módon három bírósági szinten több mint tizenhárom éve és négy hónapja tart.

A. Elfogadhatóság

15. A Bíróság megjegyzi, hogy a panasz nem nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. Cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben. Továbbá megjegyzi, hogy semmilyen más alapon sem elfogadhatatlan. Ezért elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

B. Érdem

16. A Bíróság megismétli, hogy az eljárás hosszának ésszerű voltát az eset egyedi körülményeinek fényében, és az alábbi kritériumokra figyelemmel kell megítélni: az ügy bonyolultsága, a kérelmező és a releváns hatóságok magatartása, valamint a per tétje a kérelmező számára (ld. többek között *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII).

17. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. Cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. fent idézett *Frydlender*).

18. A benyújtott dokumentumokat megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen körülmények között eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogra figyelemmel a Bíróság megállapítja, hogy az eljárás túlzottan hosszú volt, és nem felelt meg az “ésszerű idő” követelményének.

19. Ezért az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették.

III. AZ EGYEZMÉNYHEZ FÜZÖTT ELSŐ KIEGÉSZÍTŐ JEGYZŐKÖNYV 1. CIKKÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

20. A kérelmezők továbbá panaszolták, hogy az eljárás hossza sértette az Első kiegészítő jegyzőkönyv 1. Cikke alapján számukra biztosított, javaik tiszteletben tartásához fűződő jogot. Az Első kiegészítő jegyzőkönyv 1. Cikke kimondja:

“Minden természetes vagy jogi személynek joga van javai tiszteletben tartásához. Senkit sem lehet tulajdonától megfosztani, kivéve, ha ez közérdekből és a törvényben meghatározott feltételek, valamint a nemzetközi jog általános elvei szerint történik.

Az előző bekezdésben foglaltak nem korlátozzák az államok jogát olyan törvények alkalmazásában, melyeket szükségesnek ítélnék ahhoz, hogy a javaknak a köz érdekében történő használatát szabályozhassák, illetőleg az adók, más közterhek vagy bírságok megfizetését biztosítsák.”

21. A Bíróság megjegyzi, hogy ez a panasz az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdése alapján előterjesztett, a Bíróság által fent már megvizsgált panasszal kapcsolatos, így elfogadhatóvá kell nyilvánítani. Az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdése alapján hozott döntésre (ld. fenti 19. bek.) figyelemmel azonban a Bíróság úgy véli: nem szükséges külön megvizsgálni, hogy az Első kiegészítő jegyzőkönyv 1. Cikkét megsértették-e (ld. *Zanghi v. Italy*, 1991. február 19-i ítélet, Series A no. 194-C, 47. o., 23. §).

IV. AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

22. Az Egyezmény 41. Cikke kimondja:

“Ha a Bíróság az Egyezmény vagy az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyvek megsértését állapítja meg és az érdekelt Magas Szerződő Fél belső joga csak részleges jóvátételt tesz lehetővé, a Bíróság – szükség esetén – igazságos elégtételt ítél meg a sértett félnek.”

A. Károk

23. A kérelmezők együttesen 82781 euró vagyoni és nem vagyoni kártérítést követeltek.

24. A Kormány vitatta az igényt.

25. A Bíróság nem lát okozati kapcsolatot a megállapított jogsértés és az állított vagyoni kár között; ezért ezt az igényt elutasítja. A Bíróság azonban úgy véli, hogy a kérelmezők nem vagyoni kárt szenvedtek. Méltányossági alapon a Bíróság 11200 eurót ítél meg mindkét kérelmező számára.

B. Költségek és kiadások

26. A kérelmezők további 1200 eurót követeltek a Bíróság előtti eljárás során felmerült költségek és kiadások megtérítésére. Előterjesztették, hogy igényük az ügyvédjükkel kötött megállapodáson alapul. Tételes elszámolást nyújtottak be az ügyvéd által felszámított munkaórákról, amely szerint az

ügyvéd 100 eurós óradíjjal tizenkét munkaórát fordított az ügyre (két óra konzultáció az ügyféllel; négy óra ügyirat tanulmányozás; két óra esetjog tanulmányozás; négy óra beadványkészítés).

27. A Kormány nem nyilvánított véleményt a kérdéssel kapcsolatban.

28. A Bíróság esetjoga szerint a kérelmező csak akkor jogosult költségei és kiadásai megtérítésére, hogyha bizonyítja, hogy e költségek ténylegesen és szükségszerűen felmerültek, s összegüket tekintve ésszerűek. A jelen ügyben a birtokában lévő információkra és a fenti kritériumokra tekintettel a Bíróság ilyen címen a kérelmezők számára együttesen a teljes kért összeg megítélését tartja ésszerűnek.

C. Késedelmi kamat

29. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, amelyhez további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Úgy *határoz*, hogy egyesíti a kérelmeket;
2. Elfogadhatóvá *nyilvánítja* a kérelmet;
3. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették;
4. *Megállapítja*, hogy nem szükséges külön megvizsgálni az Egyezményhez fűzött Első kiegészítő jegyzőkönyv 1. Cikke alapján előterjesztett panaszt;
5. *Megállapítja*:
  - (a) hogy az alperes Államnak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik, az alábbi összegeket kell kifizetnie a kérelmezők számára az alperes Állam nemzeti valutájában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával:
    - (i) nem vagyoni kár tekintetében mindkét kérelmező számára fejenként 11200 (tizenegyezer kétszáz) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét;
    - (ii) költségek és kiadások tekintetében a kérelmezők számára együttesen 1200 (egyezer kétszáz) eurót;

(b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után;

6. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényeit *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2008. július 17-én, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77. § 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Françoise Tulkens
Elnök

Sally Dollé
Hivatalvezető